

[Lykketoff]

Det eneste, jeg var enig med skatteministeren i, var, at det ville være urimeligt, hvis man skulle gøre det nemmere for spekulanter. Og jeg forstår, at skatteministeren synes, det var et charmerende træk ved det i øvrigt meget mangelfulde forslag, vi her har til behandling, at det kunne ramme nogle spekulanter: folk, der havde lånefinansieret køb af aktier, investeringsbeviser osv. med henblik på spekulationsgevinster. Den egenskab kan det selvfølgelig have i nogle sammenhænge. Det skal vi ikke kritisere specielt. Vi har nævnt, hvad det er, vi mener er problemet. Men hvis skatteministeren havde været oprigtigt optaget af at gøre noget ved spekulationsgevinsterne, havde der været mange chancer tidligere i dette Ting. Bl.a. havde Socialdemokratiet i foråret et forslag om ændring af aktiemarkedets beskatning til diskussion, og da synes jeg ikke jeg hørte skatteministeren som tilhænger af at gøre noget ved problemerne. Derfor synes jeg altså, at det i forhold til alle de problemer, man rejser, er en lidt svagelig argumentation at komme med for dette forslag. Der findes andre løsninger på det eneste problem, det måske angriber rigtigt.

Jes Lunde (SF):

Der tegner sig her i folketingssalen i denne sag et klart flertal, som siger, at der skal ske afgørende ændringer i de lovforslag, regeringen har fremsat, og det synes jeg er tilfredsstillende. Det er et flertal, som ikke alene omfatter SF, VS og Socialdemokratiet, det omfatter også Det Radikale Venstre og også, så vidt jeg har forstået, nogle stykker i regeringspartierne. Så det er altså oven i købet et komfortabelt flertal, som siger, at der skal ske ændringer. Derfor synes jeg, det ville være rart, om skatteministeren ville tage konsekvensen af det og begynde at arbejde konstruktivt på at ændre det i den retning, som der er et klart flertal for; ellers bliver det jo en meget lang udvalgsbehandling, vi får.

Når ministeren skal kommentere, hvilke muligheder der er for at rette forslaget op, hører vi jo, at der remses de dårligst tænkelige løsninger op. Ministeren kan en masse gode eksempler på, hvordan man ikke kan løse problemerne. Det vidste vi godt. Jeg kan også finde på mange måder, hvorpå man ikke kan løse problemerne. Det, vi er interes-

serede i, er løsningsforslag, der duer, og det synes jeg ministeren og hans embedsmænd har en forpligtelse til nu at begynde at bidrage med, eftersom der er et politisk flertal her, som siger, at det simpelt hen skal ske.

Ministeren siger bl.a. – og det skal jeg også lige knytte en bemærkning til – at denne lovgivning ikke har til hensigt at bringe penge i statskassen, men har til hensigt at ændre folks adfærd, og at man kan unddrage sig, hvis man vil. Det sidste er måske lidt flot formuleret, for det er jo ikke alle, der kan slippe ud af deres gældsforhold i løbet af 3 måneder, og det skal de jo, for hvis de skal undgå afgiften, skal de fjerne al den gæld, der kommer ind under afgiften, inden 1. januar.

Måske var det en løsning at overveje fra ministerens side at lave en afdragsprofil i disse ting, så man sagde: nuvel, vi skal have ændret folks adfærd, vi skal faktisk have gjort det sådan, at de sparer mere op og afdrager mere på deres gæld. Kunne man så ikke lave et system, der fik folk til det? Og hvis ikke de ville, kunne de selvfølgelig få lov til at beholde deres gæld, men så blev de ramt af afgiften. Det er lidt for flot at sige, at folk sagtens kan komme ud af dette, de kan bare fjerne deres gæld. Det er nu ikke alle, der kan fjerne en gæld i løbet af 3 måneder; det tror jeg i hvert fald næppe mange med almindelige indkomster vil være i stand til.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Både hr. Dohrmann og hr. Lenger stillede nogle interessante spørgsmål. Hr. Dohrmann spurgte: hvis en lønmodtager bliver syg og han så skal låne penge, skal der så betales afgift af dette forbrugslåns renter? Og hvis en selvstændig bliver syg, skal han så gøre det? Svaret er, at det skal de begge to, såfremt de har nogle nettorentudgifter. Der er ingen forskel. Det gælder både lønmodtageren og den selvstændige erhvervsdrivende, at loven bygger på et nettorentebegreb. Det vil sige, at hvis lønmodtageren har en opsparing, som giver ham nogle renteindtægter, men han desuagtet tager et lån og får nogle renteudgifter, som ikke overstiger hans renteindtægter, så er der ingen afgift, og det samme gælder for den erhvervsdrivende; hvis han har en opsparing i sin virksomhed, skal han heller ikke betale nogen afgift.